

ikke, det foreliggende Lovforslag har. Mig forekommer det, at det havde været ønskeligt, om man gennem Lovgivningen paa dette Omraade havde bragt det Konfliktsspørgsmaal, der unægtelig her er til Stede, ganske ud af Verden, saaledes som der dog havde været Haab om ved den Form, som Lovforslaget havde, da det blev forelagt i Folketinget. Det har man ikke kunnet enes om, og i Virkeligheden vil det efter min Mening paa dette Omraade, ogsaa naar denne Lov er vedtaget, blive ved det, som man havde før dens Forelægelse, nemlig at man administrativt maa afgøre, hvad der skal lægges ind deri, saaledes som man ogsaa kunde have faaet det uden Fremsettelsen af dette Lovforslag. Og navnlig beklager jeg, at man ikke ved denne Lejlighed fik enkelte Spørgsmaal, som jeg ganske kort skal nævne, ført frem til Løsning. Jeg skal saaledes nævne, at ifølge Tjenestemandslønningslovens § 1142 kan Lønningsancienet medtages ved Overgang fra kommunal til Statsskole, men ikke omvendt. Nu kan man jo sige, at det ikke vil være almindeligt, at en Adjunkt eller Lektor eller Rektor gaar fra en Statsskole over til en kommunal. Men der er ikke Spor i Vejen for, at det kan finde Sted, og heldigt vilde det være, synes det mig, om man med Hensyn til Overførelse af Lønningsancienet stillede de to Skolekategorier ens. Det samme gælder Spørgsmaalet om Pensionsalderens Overførelse fra den ene Skoleform til den anden. Ligeledes forekommer det mig underligt, at medens der er Flyttegodtgørelse for saadanne Lærere, som er ansatte ved kommunale Gymnasieskoler, naar de flyttes fra en saadan Skole til en anden, kan denne Godtgørelse ikke gives, naar en kommunalt ansat efter Ansøgning flyttes til en Statsskole. Vel ved jeg, at det er Skolefonden, der udreder denne Godtgørelse, og at de paagældende ikke har noget egentlig Krav paa den, men at Ministeren skal godkende Godtgørelsens Betaling, men alligevel synes jeg, det var en Sag, man burde have taget op til Behandling med det samme, og som sikkert kunde have været afgjort med det samme.

Imidlertid, jeg giver den højtærede Minister fuldkommen Ret i, at det er fornødent at faa disse Spørgsmaal bragt frem til Løsning, ogsaa af Hensyn til de mange rundt om i vore Provinsbyer, som har Interesser knyttede til den Maade, hvorpaa de løses. Og jeg mener derfor ogsaa, at

det er fornødent, at den Behandling, som Lovforslaget skal underkastes her i Tinget, bliver meget kort og meget velvillig. Men jeg tror rigtignok, at skal det lykkes at faa dette Lovforslags Behandling meget hurtigt tilendebragt, skal man ikke komme ind paa det Spørgsmaal, som den højtærede Minister nævnte, nemlig Spørgsmaalet om Betydningen af og Grundene til den Ulighed i Timetal for de fuldstændige højere Almenskolors Lærere, der er gældende for de tre storkøbenhavnske Kommuner og Provinsbyerne. Jeg ser saaledes paa det — og jeg tror ogsaa at erindre ganske klart, hvorledes Sagen laa, da man behandlede Loven om de københavnske Privatskolors Overgang til Staten —, at naar man den Gang satte 27 Timer her i København, var det ikke, fordi man ud fra pædagogiske Betragtninger og Overvejelser kom til det Resultat, at 27 Timer var et mere forsvarligt Timetal og rimeligere at kræve end 24, men det var, fordi man nærede en forstaaelig Frygt for, at naar der blev en Række Statsskoler i København, skulde alle de dygtigere Folk i Provinsen, der af en eller anden Grund ønskede at komme her til Byen, søge her til — Forflyttelse var vel vanskelig at nægte dem —, og i saa Fald vilde det blive yderligere vanskeligt at faa habil Erstatning ud til Provinsskolerne paa Grund af den ringe Tilgang til det Studieromraade, som Talen her er om. Derfor satte man de 27 Timer ind og aldeles ikke efter min Mening som et Resultat af Overvejelser med Hensyn til det pædagogisk mer eller mindre heldige i at øge Time-tallet fra 24 til 27. Det har jeg ikke villet undlade at sige ved denne Lejlighed, for saa stærkt jeg formaar at advare imod at komme ind paa en Drøftelse af dette Spørgsmaal ved denne Lejlighed. Jeg tror, det vil sinke Gennemførelsen af denne Sag, om hvilken jeg ligesom Ministeren mener, at det er ønskeligt, at den gennemføres snarest muligt. Man vil, ved at drøfte dette Spørgsmaal her, unødigt komme til at røre ved Principspørgsmaal, der ganske sikkert ikke lader sig afgøre, uden at der bliver Lejlighed til en Debat derom baade for Offentlighedens Forum og i den store Skolekommission, noget, som der sikkert ved denne Sags Behandling ikke er nogen Anledning til at vente paa. Jeg skal derfor tillade mig ved denne Forhandlings Slutning at foreslaa Lovforslaget henvist til en hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg.